

У СУСРЕТ 200-ГОДИШЊИЦИ ОД ОСНИВАЊА ПРВЕ СРПСКЕ ПРЕПРАНДИЈЕ

ГАЛЕРИЈА - БОЈА НА СОМБОРСКОЈ КУЛТУРНОЈ ПАЛЕТИ

Света је људска дужност оживети властито наслеђе, одупрети се људској сумњи, културној и естетској глувоћи. У служби интелектуалне култивизације, Педагошки факултет као непосредни настављач сомборске Препарандије и баштиник више од два века традиције образовања учитеља у Сомбору, показао је дисциплину у поштовању заслужних посленика и њихових дела. Мотрећи над оним што је жива традиција у непосредном смислу те речи, високошколска установа не остаје дужна неимару који је зидао камен на камен у постављању бољих културних темеља. Као мајка хранитељица, први жир који потенцијално садржи све храстове, Педагошки факултет почашћује патријархово здање називом *Галерија слика* сомборских и српских сликара. Одајући почаст коју носи собом једно људско дело, ова национална установа је учинила духовни корак испред себе у афирмацији хуманих животних вредности. Галерија препарандије, као убедљива тапија дела факултета, придодаје граду Сомбору још једну јарку боју на његову сразмерно богату културну палету.

СТВАРАОЦИ ОД ИМЕНА И ЗАНАТА

Макар значило понављање онога што је и без нас могуће претпоставити, под сводовима светог здања налазе место аутори са урођеним сликарским даром и снажном потребом за исказивањем. Већином завичајно-географског порекла по рођењу, извесно са осећањем за боју, линију, контраст и светло, сви они јесу ствараоци „на свом месту“, за које се каже да „знају занат“. Имена сада заступљених сликара - зашто бисмо избегли њихову персонификацију: Сава Стојков, Павле Блесих и Зоран Стошић Врањски, испуњена достојанством свога рада и дела, синоним су уметника у најлепшем значењу овог лепог имена. Од стваралаца по инстинкту и дару, они претендују на лепо место међу онима који су стекли глас српских сликара. Припадници категорије више вредносне лествице, творци дела које не бледи и које, надамо се, неће извршити своју мисију у року његове физичке појаве, поменути уметници су, заједно са сликарским ауторитетима чија су платна такође

изложена посматрачевом оку и суду, говорећи у елиотовским категоријама, обогатили сопствену традицију. Као отворена књига, галерија уводи нове уметнике, али не као „потоње“ по рангу, од мањег значаја, него уздигнутих до успеха. У сваком случају, ауторе који заслужују да изађу из сенке и њихова имена не остану отђутана.

ПРОСТОР УМЕТНОСТИ, ОБРАЗОВАЊА, МАШТЕ...

Није згорег приметити да су Сомборци деценију-две пролазили крај запуштене и некорисне грађевине, испуњене мемлом и тишином неизвесности. Подигнута на најпрометнијем делу града, еминентног изгледа, колико до јуче је тужно подсећала на људску немарност и неинвентивност.

Светиња преименована у галерију слика почиње се дизати на видику културне и естетске јавности; из дана у дан постаје препознатљива институција и вредност за нашу општу ствар. Као дивинизовани простор маште и уметности која чини да обичне ствари постају као да нису обичне, она извесно даје свој обол на плану подстицања занимања (грађанства) за културу и уметност; просвећује и оплемењује, испуњава енергијом и смислом. Посреди је дом културе и у исто време ексклузивна наставно-образовна база за студенте овог факултета као и за ученике Западнобачког округа, али и незаобилазна културна дестинација ђачких екскурзија.

Не дајући ничему већи значај но што може имати, рецимо без уобразиље да је Галерија Педагошког факултета - уз сомборске институције као што су Градска библиотека „Карло Бијелички“, Народно позориште, Културни центар „Лаза Костић“, Српска читаоница и Галерија „Милан Коњовић“, Историјски архив - један од стубова подупирача сомборске културе, послужимо се старим и добрим изразом, огледало наше.

Са пијететом далеких баштиника, уђимо као на поклоњење и благослов у раскошне одаје искићене делима српских и сомборских сликара. Завређује да се дође у галерију и други пут! Јер, као што први сусрет са неком особом оставља површан утисак, тако и једна посета није довољна да се изложено благо нагледа.

Тихомир Петровић

НА ПЕДАГОШКОМ ФАКУЛТЕТУ ПОЧЕЛА НОВА АКАДЕМСКА ГОДИНА

ДОБРОДОШЛИЦА ЗА 186 БРУЦОША

У понедељак, 1. октобра, на Педагошком факултету у Сомбору организован је свечани пријем нових студената, као и подела индекса овогодишњим бруцошима. Свечаност, која је организована у амфитеатру Педагошког факултета, била је ове године посвећена подсећању на 200-годишњицу од оснивања прве Српске учитељске школе (Препарандије), чији је сомборски Факултет непосредан настављач и баштиник два века дуге образовне традиције. Осим студената и наставника, свечаности су присуствовали и представници Града Сомбора, Војске Србије и Полицијске управе, као и сомборски уметници **Сава Стојков** и **Павле Блесих**.

Новим студентима обратила су се три продекана овог Факултета - **др Миа Марић**, **др Данијела Петровић** и **др Наташа Бранковић**, говорећи о настави на факултету, међународној сарадњи и научним пројектима, а о годишњици

Декан Педагошког факултета, проф. др А. Петојевић са гостима

ове образовне установе и њеном значају за просветну историју нашег народа говорио је **проф. др Жељко Вучковић**. У име Града Сомбора студентима се обратио **др Синиша Лазих**, председник Скупштине Града, који је посебно пожељно срдчану добродошлицу свим студентима који нису из Сомбора, напоменувши

значај развоја овог Факултета и образовања за целокупан развој града Сомбора. Ове године, на четири студијска смера Педагошког факултета у Сомбору (учитељи, васпитачи, школски библиотекари и дизајнери медија), уписано је 186 студената прве године, како на буџету, тако и самофинансирајућих. Педагошки факултет у Сомбору тренутно похађа близу 800 студената на основним или мастер студијама.

Након свечаности, продекани факултета поделили су индексе новим студентима.

Уручивање индекса новим студентима

OSNOVNA ŠKOLA „BRANKO RADIČEVIĆ“ STAPAR RUKE KOJE GOVORE

Povodom 2. oktobra, Međunarodnog dana gluvih, predstavnica Saveza gluvih i nagluvih Sombora, dipl. defektolog **Lela Stojinović**, sa članovima Saveza **Aleksandrom Mrkelom** i **Nemanjom Vukmirovićem**, kao i sa učiteljicama **Svetlanom Čuvardić** i **Zoricom Popalić**, promovisali su znakovni jezik učenicima III razreda Osnovne škole „Branko Radičević“ u Stapar. Promocija znakovnog jezika održana je pod sloganom **“Ruke koje govore”**, a staparski osnovci pokazali su veliko interesovanje i želju da nauče osnove ovoga jezika.

CENTAR ZA SAMOSTALNI ŽIVOT KREATIVNA RADIONICA

U okviru svojih programskih aktivnosti za 2012. godinu, Centar za samostalni život osoba sa invaliditetom Sombor bio je organizator kreativne radionice na temu “Umetničko stvaralaštvo OSI – slikanje na svili i predmetima od grnčarije”, održane u prošli četvrtak u Gerontološkom centru. Radionicu je vodila Sanja Medić, likovni pedagog. Slikanjem na svili i predmetima od grnčarije učesnici radionice su pokazali kapacitete i talenat za kreativno i umetničko stvaralaštvo. Oslikan je veći broj ešarpi i predmeta od grnčarije, a članovi su izrazili želju da se slične radionice češće organizuju. Podršku nastojanjima Centra u realizaciji svojih aktivnosti je dalo Ministarstvo rada i socijalne politike RS, koje je finansiralo ovu aktivnost.

Julijana Čatalinac

OŠ „NIKOLA VUKIĆEVIĆ“ DAN EVROPSKIH JEZIKA

Основна школа „Никола Вукићевић“ у Сомбору наставља да подстиче ђачко креативно стваралаштво. Овога пута ученици школе су заједно са наставницима српског, француског и енглеског језика, створили драмски текст **„Љубимац“**, који указује на вредност комуникације на различитим језицима и важност превазилажења културних разлика. Затим су се огледали и као глумци приказавши скуп **„Љубимац“** на великом одмору обе смене 26. септембра, на Дан европских језика, како би сви ученици и наставници могли да уживају у њиховом тројезичном извођењу. Баш лепо! How wonderful! C' ETAIT SI BEAU!

Емилија Рилке